

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123201577
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123201577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D., E. C. F. XXX/XX, právne zastúpeného Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 17.3.2014 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 17.3.2014 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. V žalobe uviedol, že žalobca ako spotrebiteľ požiadaval žalovaného ako veriteľa-dodávateľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „žiadost/zmluva“) ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobca ho dňa 12.03.2014 podpísal s niektorými nasledovnými podmienkami úveru (bod 5 Žiadosti/Zmluvy): Poskytnutá čiastka (úverový limit) 1500 €, splatnosť úveru 36 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 85,15 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3065,40 €, predpokladaná RPMN za úver 70,00 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná PRMN za úver 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 €. Žalovaný následne schválil žalobcovi revolvingový úver (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) a podpísal žiadosť/zmluvu dňa 17.03.2014 s niektorými nasledovnými podmienkami: Poskytnutá čiastka (úverový limit) 1500 €, splatnosť úveru 36 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 85,15 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3065,40 €, RPMN za úver 66,83 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná PRMN za úver 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 €, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8., ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto „službu“ veriteľovi odplatu vo výške 222,95 €, splatnú v deň uzavretia tejto dohody, s tým, že podľa bodu 8.4 sa dohodli na vzájomnom započítaní pohľadávok dlžníka a veriteľa - pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za „službu“. Obdobne bod 8 obsahuje Dohodu o poskytnutí služby aj vo vzťahu k revolvingovému úveru. Na zabezpečenie úveru, uzatvoril žalobca so žalovaným Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX, ktorá sa dá považovať za neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, podľa ktorej žalobca súhlasil, aby mu boli

vykonané zrážky zo mzdy, a to vo výške splátky 85,15 € mesačne, ktorá zodpovedá mesačnej splátke úveru, až do celkovej výšky zabezpečovanej Pohľadávky, ktorou sa v zmysle čl. I. rozumejú - úver vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých Dlžníkovi, príslušenstvo úveru (revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré Veriteľovi preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči Dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami Veriteľa voči Dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX a jej prípadných dodatkov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný v Žiadosti/Zmluve v bode 6 uviedol odlišné údaje oproti návrhu v bode 5.; konkrétne nachádza sa tam iný údaj RPMN za úver a je tu uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania, ktorý v žiadosti žalobca neuvádzal. Z údajov v zmluve vyplýva, že žalobca takto upravený návrh zmluvy nepodpísal. V súlade s ustanovením § 44 OZ zmluva by bola uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade žalobcom). Žalovaný ako veriteľ, ktorý prijal návrh žalobcu o poskytnutie úveru, schválil túto žiadosť až následne po podaní žiadosti, avšak s určitými zmenami. Okrem toho žalovaný zaslal žalobcovi oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 17.03.2014, ktoré malo tvoriť súčasť zmluvy a v tomto oznámení uvádza i ďalšie údaje ako napr. dátum splatnosti prvej splátky, konečnú splatnosť úveru, výšku splátky podľa dohody o poskytnutí služby a celkovú sumu odplaty za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb, teda náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu, aby boli obsahom zmluvy. Takéto oznámenie veriteľa však tiež nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom vzhľadom k tomu, že obsahuje aj nové, doplnené údaje, ktoré už dlžník - žalobca následne neakceptoval. Konanie veriteľa - žalovaného podľa vyjadrenia žalobcu teda treba považovať nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh, keďže žalovaný ako veriteľ neprijal návrh žalobcu ako dlžníka bez výhrad a zmien. Prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôže byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý ale žalobcovi nebol predložený na odsúhlasenie a podpísanie. Spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytnutý úver, musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Poskytnutie týchto informácií až dodatočne po podpise zmluvy žalobcom - spotrebiteľom, a to v oznámení o schválení úveru, možno takéto konanie považovať za nekalú obchodnú praktiku zo stany žalovaného ako veriteľa. Vzhľadom k vyššie uvedenému má žalobca za to, že nedošlo k platnému uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere. Vyjadril sa, že aj keby bolo možné zmluvu o úvere považovať za platne uzatvorenú, zmluva má podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu jej uzatvorenia („zákon o SÚ“) ďalšie nedostatky. V zmluve je údaj o RPMN síce uvedený, ale je nesprávny. Podľa žalovaného bola RPMN vo výške 66,83 %, pričom RPMN zo skutočne poskytnutého úveru 1277,05,- € (pretože len takúto sumu možno považovať za úver) predstavuje 96,45 %, čiže údaj o RPMN bol jednoznačne uvedený v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. V úverovej zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobcovi úver vo výške 1500,- €, tak ako bola koncipovaná žiadosť v bode 5 a vyplnený bod 6. Žalovaný však skutočne vyplatil žalobcovi len sumu 1277,05 €, čo odôvodnil tým, že si započítal oproti úveru žalobcu poplatok za poskytnutie úveru vo výške 222,95 €. Žalobca uviedol, že má za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou podmienkou (v zmysle § 53 ods. 1 OZ), nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8 žiadosti/zmluvy) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobcu. Žalovaný sa úpravou bodu 8 žiadosti/zmluvy snažil len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech žalobcu a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu prináleží odplata a zakrýva tým podstatu, že nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať žalobcovi skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere (ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy až po jej doručení zo stany žalovaného), možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobcovi nižší úver, ako bolo dojednané. Ďalej uviedol, že v zmluve je uvedená iba výška a počet splátok, nie však termín splátky, zmluva neobsahuje dátum splatnosti prvej splátky, ani dátum splatnosti poslednej splátky, teda údaj o konečnej splatnosti úveru ani konečnú splatnosť úveru. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru, toto oznámenie nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou, pretože nie je podpísané

žalobcom; ide o jednostranný úkon žalovaného. Žalobca v čase podpisu nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,00 %, podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného, považujú jej prevýšenie o viac ako 20 %. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby>) predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2014 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 11,16 % p.a.. Keby bolo možné zmluvu o úvere považovať za platne uzatvorenú, mala by charakter spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej absentujú obligatórne náležitosti zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. sú uvedené nesprávne, v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. by sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uviedol, že má za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, ktorú bol spotrebiteľ nútený podpísať. Uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly uplatnenej veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany spotrebiteľov zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávajúcu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Žalobca zdôraznil, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Zároveň poukázal na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pri Ministerstve spravodlivosti SR, napr. zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto podľa žalobcu o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX je neplatná, lebo predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený predmetnú dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Nakoľko uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnúť na majetkové práva žalobcu ako spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov (na ktoré žalobca poukazuje v žalobe), žalobca má za to, že táto spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly, prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa a z uvedeného dôvodu je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľná a tým aj neplatná zmluvná podmienka v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 až 6 Občianskeho zákonníka. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, a teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Z tohto dôvodu moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná v rukách veriteľa - žalovaného, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jeho majetku a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s kolíznymi ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je teda zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu a je v rozpore s § 53 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca bol

už v čase vzniku úverovej zmluvy nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná z hľadiska § 39 Občianskeho zákonníka, lebo ak je neplatná zmluva o úvere ako hlavný záväzok, nemôže byť platná ani dohoda o zrážkach zo mzdy, pretože existencia vedľajšieho záväzku je viazaná na existenciu hlavného záväzku. Žalobca v žalobe poukázal na to, že má na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy naliehavý právny záujem, pričom aj priamo z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva tento naliehavý právny záujem spotrebiteľa na takomto určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky a vyslovenia jej neplatnosti. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Určovanie neplatnosti takejto dohody sa odvíja od posúdenia prijateľnosti, resp. neprijateľnosti takejto dohody ako zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Práve takouto dohodou o zrážkach zo mzdy sa obchádza súdne konanie o skutočnej výške pohľadávky, ktorú je žalobca žalovanému dlžný. Práve takáto určovacia žaloba poskytne žalobcovi v postavení spotrebiteľa ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je i v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Cdo/483/2014).

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 28.3.2023. Uviedol v ňom, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe. V zmysle ust. § 137 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Určovacia žaloba je ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis (t.j. osobitný zákon musí určiť, že takéto konanie je dovolené, napríklad konanie o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby, kde príslušné predpisy výslovne takýto typ určovacej žaloby predpokladajú). Podaná žaloba je nepripustná podľa § 137 CSP, pretože žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka. Dohoda o zrážkach je zákonom upravený spôsob zabezpečenia pohľadávky. Tým je logicky dané, že táto forma zabezpečenia nemôže spôsobovať protiprávnu nerovnováhu v právach a povinnostiach keďže ide o zabezpečenie, ktoré zákon predpokladá. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá v rozpore so zákonom alebo mimo zákonnej úpravy vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Značnú nerovnováhu je podľa Najvyššieho súdu SR možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu v rozpore so zákonom nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti od odstúpenia od zmluvy. Čo treba rozumieť "značnou nerovnováhou", možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok upravených v odseku 4 ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Žiadne z ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka nehodnotí dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú podmienku práve z dôvodu, že ide len o formu zabezpečenia a toto zabezpečenie je zákonom predpokladané. Chýba tu teda podstatný prvok pre neprijateľnú podmienku – rozpor so zákonom. Nie sú dôvodné ani tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme. Všetky právnej úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky. V zmysle § 493 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadal o úver v sume 1.500,- Eur, so splatnosťou 36 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 85,15 EUR. Z bodu 6 vyplýva schválenej úveru v sume 1.500,- Eur, pri splatnosti 36 mesiacov a pri výške splátky 85,15 Eur. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je v údajoch RPMN. Samotný údaj RPMN sa ale dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnuť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Právna úprava (§ 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z.) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Žalovaný určil údaj o RPMN výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy. Aj podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.05.2017 z ustanovenia § 2 písm. i/, § 9 ods. 2 písm. j/ a § 19 aj z prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že údaj o RPMN sa nedá dohodnúť, lebo ide o vypočítaný ukazovateľ, ktorý sa má vypočítať v čase uzavretia zmluvy o úvere, nie v čase podania žiadosti o úver. Ak sa tento údaj nedá dohodnúť, nedá sa použiť ani § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva

o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie „dátum“. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Záver spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Poukázal na výklad smernice prijatý rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, v zmysle ktorého neuvedenie termínu konečnej splatnosti v zmluve by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Zákonodarcom došlo k zosúladieniu zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES, keď s účinnosťou od 12.10.2017 boli z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d/ vypustené slová termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ďalej žalovaný uviedol, že údaj o termíne splátok vyplýva zo súčasť zmluvy o revolvingovom úvere, a to oznámenia o schválení úveru dlžníkovi. Suma úveru vo výške 1.500,- Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok – táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo Štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda bola žalobcovi zrejma už pred podpisom zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Žalovaný poukázal na bod 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Ďalej žalovaný uviedol, že dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ a v tomto smere odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14. Na základe uvedeného žalovaný má za to, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z tvrdení žalobcu nie je zrejme a ani zistiteľné, o aké nútenie by malo ísť a či je takéto konanie pripočítateľné žalovanému. Samotný fakt, že žalovaný predložil aj predmetnú dohodu, ktorá ani nemala povinný charakter, nespĺňa ani jeden z prípadov, ktoré právna úprava považuje za prípady nezákonného vnútenia a obmedzovania slobodnej vôle konajúceho. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konania dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. Žalovaný poprel aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Odcitoval ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku – ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov – uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne, pretože banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 %. Priemerná výška odplaty bola 46,30 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená.

3. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval v podaní zo dňa 30.5.2023. V ňom trval na tom, že žalobca trvá na tom, že určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a tento sa odvíja od posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Tento výklad je i v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (rozhodnutie NS SR, sp. z. 8Cdo 483/2014 z 18.11.2015). Poukázal aj na rozhodnutie R 68/2013, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že v spotrebiteľských veciach klasická rímska právna zásada „vigilantibus iura scripta sunt (práva patria bdelym) v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, a to princípu ochrany práv spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako legitímny zabezpečovací prostriedok umožňujúci obídenie súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka je prípustným prostriedkom iba vtedy, ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženého nezákonného či inak nečestného plnenia. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženého nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravídla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravídla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Navyše dohoda o zrážkach zo mzdy bola žalobcovi predložená ako samostatný formulár k zmluve o úvere. Obsah tlačiva žalobca nemal možnosť ovplyvniť a teda sa nejedná o individuálne dojednanú zmluvu. Keďže žalobca mal záujem o uzatvorenie zmluvy o úvere, bol nútený uzatvoriť aj dohodu o zrážkach zo mzdy a to bez toho, aby v čase jej uzatvorenia objektívne poznal výšku dlhu. Ďalej má žalobca za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitá a teda neplatná podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sa v nej uvádza, že zabezpečená pohľadávka je tvorená úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkom, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplývajú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o úvere, pričom nie je možné zistiť o aké konkrétne pohľadávky ide, ani ich výšku. V čase uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavovať vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho hmotnoprávneho inštitútu. Údaje o RPMN v zmluve o úvere nie sú totožné a nepochybne sú mátauce a zavádzajúce pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá potrebné odborné znalosti. Údaj o RPMN nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany dodávateľa. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN) na uzavretie zmluvy predostrel žalobcovi za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobcu s takýmto novým návrhom. K rovnakým záverom dospeli opakovane súdy vo svojich rozhodnutiach, ktoré žalobca označil. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaný minimálne od januára 2016 predkladá spotrebiteľom na podpis formulárové zmluvy, kde RPMN je uvedená presne, nie ako predpokladaná, z toho teda vyplýva, že ak v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN úveru na základe jemu dostupných údajov o úvere a jeho čerpaní, tak ani v minulosti nemohol mať tento problém a jeho tvrdenia o nedostatočnosti údajov v čase podpisu zmluvy pre určenie RPMN sú len účelové. Zároveň bolo viacerými rozhodnutiami judikované, že obdobné zmluvy uzatvárané priamo žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov, a to najmä pre nedostatok zákonom požadovaných náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. Pri posudzovaní danosti náležitosti zmluvy žalovaný nesprávne a účelovo na podporu svojich tvrdení poukazuje na zmenu zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 01.05.2018, ktorá úprava nemôže byť použitá, pretože predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená v roku 2014. Údaj o konečnej splatnosti úveru je jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Lehota splatnosti uvedená len počtom 42 mesiacov, nie je v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm.

f) ZoSÚ. Zmyslom uvedeného ustanovenia je , aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti, vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Údaj konečnej splatnosti úveru nie je možné vykladať inak, ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť zásadne vyjadrený ako deň, mesiac a rok a nie je možné ho nahradiť ani výpočtom. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/151/2012 z 19.9.2012). Zo zmluvných dojednaní vyplýva len všeobecné konštatovanie, že deň splatnosti poslednej splátky je dňom konečnej splatnosti úveru, ktoré je však k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru neurčité. Hoci v Oznámení sa údaj konečnej splatnosti nachádza, toto oznámenie predstavuje jednostranný úkon žalovaného, z ktorého nemožno nijako ustáliť, že došlo medzi zmluvnými stranami k dojednaniu o tejto podstatnej náležitosti. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu, pričom pokiaľ v tomto čase nebol žalobcovi známy ani len termín splatnosti jednotlivých splátok, nemohol byť schopný si termín konečnej splatnosti úveru ani len odhadom vypočítať. Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách v spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch. v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti sa ako také nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci, v danom spore dodávateľ proti spotrebiteľovi. Z uvedených dôvodov v predmetnom spore rozsudok Súdneho dvora Európskej únie číslo C-42/15, nemá vplyv na právne posúdenie veci vnútroštátnym súdom. Navyše, text právneho predpisu Slovenskej republiky síce nemôže ísť proti textu smernice, ale môže ísť nad jej rámec, čo bol aj tento prípad. Žalovaný nepoprel, že skutočne poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1277,05 €, pretože si započítal poplatok vo výške 222,95 € za možnosť odkladu maximálne 3 splátok za konkretizovaných podmienok v zmysle Dohody o poskytnutí služieb. Uvedená suma poplatku predstavuje porovnateľnú výšku sumy odložených troch splátok (255,45 €), preto uvedený poplatok nemožno považovať za službu v prospech spotrebiteľa. Je pritom zrejmé, že poplatok mal žalobca vopred (už pri poskytnutí úveru) zaplatiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalovaného počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalobca by reálne takéto „protiplnenie“ za svoje platby ani nemusel dostať. Žalovaný žalobcovi „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise Úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalobcu, ktorý len podpisoval žalovaným vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu, pričom žalovaný v spore nepreukázal individuálne dojednanie týchto ustanovení. Žalovaným vopred pripravené a predtlačené inkorporačné klauzuly o prehláseniach žalobcu o dobrovoľnosti služieb nie sú dôkazom o individuálnom dojednaní (žalobca nemal možnosť znenie týchto klauzúl ovplyvniť). Spotrebiteľia o takýto druh služby žalovaného reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpísali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Na podporu tohto tvrdenia žalobca poukázal na rovnaké závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 19Co/197/2017 z 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016 z 23.02.2016. V prípade zmluvného ustanovenia v bode 8.4 Úverovej zmluvy ohľadom započítania predmetného poplatku ku dňu poskytnutia úveru ide opäť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie bolo predpripravené na zmluvnou formulári a je obsiahnuté tiež v Zmluvných dojednaniach a teda žalobca nemal reálnu možnosť ovplyvniť obsah takéhoto dojednania a za neprijateľnú zmluvnú podmienku bolo predmetné ustanovenie o odplate a jej splatnosti a započítaní určené rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/53/2016-38 z 23.05.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/130/2017 z 28.11.2017. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo 21/2013 z 27.11.2013, v ktorom je konštatované, že ak veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe – k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Z uvedeného teda vyplýva, že v zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň z uvedeného vyplýva, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, keď do celkovej výšky úveru bol započítaný aj poplatok za poskytnutie služby. Ročná úroková sadzba vo výške 70,00 % je v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu je neplatná. Na internetovej stránke NBS bolo zverejnené, že priemerná

úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov bola v čase uzatvorenia zmluvy na úrovni 11,16 % ročne. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/151/2013 z 25.09.2013, ktorý konštatoval, že pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti priemeru bánk. Podobne aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012 uviedol: „Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd dospel k záveru o úžerníckych úrokoch v prípade dvoch zmlúv o pôžičke, pri ktorých úroky presahovali 4 a 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tomto konkrétnom prípade úroková sadzba 70,00 % p.a. skoro sedemnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom (11,16 % p.a.). V súvislosti s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 z 31.07.2009, kde sa súd zaoberal výškou úrokovej sadzby a jej primeranosťou vo vzťahu, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, kde napriek tomu, že ako žalobca vystupoval nebankový subjekt, NS SR dospel k záveru, že úrokovú sadzbu je potrebné porovnať s úrokovou sadzbou peňažných ústavov, používanou v čase uzatvorenia zmluvy. Nepochybne teda ide o úrok v rozpore s dobrými mravmi.

4. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, ktorí bol na pojednávanie riadne a včas predvolaní, pričom neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.3.2014, Zmluvných dojednaní o revolvingovom úvere, Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.3.2014, žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 18.7.2014, listinu PROFI CREDIT Slovakia-zrážky z č.l. 11, výpis z obchodného registra ohľadom žalovaného, vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 28.3.2023, príloh tohto vyjadrenia vrátane oznámenia veriteľa o schválení spotrebiteľského úveru, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.5.2023 s prílohou.

6. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.03.2014 z článku 5 vyplýva, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru (úverového limitu) v sume 1.500 €, so splatnosťou 36 mesačných splátok po 85,15 Eur a s nasledovnými podmienkami: celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť : 3 065,40 Eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,00 %, ročná úroková sadzba úveru : 70,00 %, priemerná RPMN za úver: 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 858,31 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 2 043,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,27 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44 %. Z článku 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, so splatnosťou 36 mesačných splátok po 85,15 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: : 3 065,40 Eur, RPMN za úver: 66,83 %, ročná úroková sadzba úveru : 70,00 %, priemerná RPMN za úver: 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 858,31 Eur, celková čiastka pre revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 2 043,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 62,79 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,25 %.

7. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.03.2014 z článku 8 bodu 1 – Dohoda o poskytnutí služby uzatvorenej podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka vyplýva, že predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v odklade maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie (resp. možnosť poskytnutia) služby odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 Eur) a b) za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 135,12 Eur, v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Z ustanovenia bodu 8.4. dohody vyplýva, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej

výšky úveru podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy. Podľa ustanovenia bodu 8.6. veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že túto dohodu poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.

8. V čl. I Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 17.03.2014 je uvedené, že spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. bude mať (má) voči dlžníkovi (žalobcovi v danom spore) pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 1.500,- Eur. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o úvere a jej prípadných dodatkov. V čl. II tejto dohody sa uvádza, že strany v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka uzatvárajú na zabezpečenie pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. I tejto dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa. V zmysle uvedeného dojednania je na základe predloženia tejto dohody zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech veriteľa mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, a to vo výške 85,15 Eur mesačne pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX. Z čl. tejto dohody vyplýva dohoda strán, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým veriteľ zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou, sú splatené.

9. Z listiny označenej ako PROFI CREDIT Slovakia- zrážky, stav splátok k mesiacu apríl 2022, var. symbol : XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca splatil úver za obdobie od mesiaca august 2014 do apríla 2022 vo výške 1.804,55 Eur.

10. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní trvala na podanej žalobe. Uviedla, že žalobca s dostal do právnej neistoty, keďže žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy má zabezpečovať plnenia podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej však chýbajú podstatné náležitosti ako na to žalobca poukázal v žalobe a z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca vykonal splátky vo vyššej sume než predstavuje suma, ktorá mu bola zo strany žalovaného vyplatená na základe úverovej zmluvy a preto vykonávanie ďalších zrážok zo mzdy žalobcu by bolo v rozpore so zákonom. Žalobca sa dostal do finančnej tiesne, a preto nebol schopný dobrovoľne platiť splátky a boli mu vykonávané zrážky zo mzdy. Žalobca bezúročný úver preplatil, keďže peňažné prostriedky mu boli poskytnuté vo výške 1.277,05 Eur, a žalobca titulom úveru uhradil celkovú čiastku 1.804,55 Eur, čo vyplýva z listiny z čl. 11 spisu, ktorú vystavil zamestnávateľ žalobcu.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

28. Žalobca sa domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.3.2014 je neplatná, s tým, že z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že má slúžiť na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že podpísali (žalobca dňa 12.3.2014, žalovaný dňa 17.3.2014) zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobcu vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednaným úrokom. Žalobca obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný vzorový text zmlúv používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalobcovi poskytol úver žalovaný v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Táto zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a vzťahuje sa na ňu aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Na uvedenom nemení nič ani to, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.4.2015 platí, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Na uvedenú úverovú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z., pretože žalovaný poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Námietky žalovaného o procesnej neprípustnosti predmetnej žaloby sú nedôvodné. Súd mal za to, že žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je procesne prípustná. Žalobca žiada určiť právnu skutočnosť, teda neplatnosť právneho úkonu z dôvodu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa § 137 písm. d/ CSP sa žalobou možno domáhať určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Podľa názoru súdu prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi spotrebiteľom a dodávateľom za účelom zabezpečenia uspokojenia pohľadávky dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi vyplýva z ustanovení § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, a proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Túto ochranu spotrebiteľ docieľi práve podaním žaloby, na základe ktorej súd určí zmluvnú podmienku, resp. právny úkon z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú. Iba vyslovením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy môže žalobca následne argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky z jeho

mzdy, ktoré mu v zmysle jeho povinnosti zrážal na základe predloženej žiadosti žalovaného až do nariadenia neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 20Csp 9/2023-15 zo dňa 14.3.2023, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného vyplývajúcich z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Účinky nariadeného neodkladného opatrenia sú len dočasné. Bez požadovaného určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je postavenie žalobcu neisté, je ohrozený v majetkovej sfére, keď mzda predstavuje zdroj jeho príjmu. Žalobca ako spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo sponchybnované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi. Z týchto dôvodov už aj Krajský súd v Trenčíne (napr. rozsudky sp. zn. 5Co 304/2016 zo dňa 16.5.2017, sp. zn. 27Co 1/2016 zo dňa 27.9.2017) ustálil prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

30. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože rozdielne údaje o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v návrhu na uzatvorenie zmluvy a v prijatí návrhu na uzatvorenie zmluvy nemôžu mať za následok neuzatvorenie zmluvy, keďže RPMN nie je výsledkom dohody zmluvných strán ale výsledkom výpočtu podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedené platí aj ohľadom údaju o výške úrokovej sadzby úroku z omeškania, keďže výška tejto sankcie je stanovená § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Záväzok zo zmluvy o úvere vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými v zmysle § 497 Obchodného zákonníka sú: záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy (limitu) týchto peňažných prostriedkov (úverový limit) a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Ak sa zmluvné strany dohodnú na týchto podstatných náležitostiach, zmluva o spotrebiteľskom úvere bude uzatvorená. Rovnaký právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/122/2021 zo dňa 20.4.2023 a odbornej literatúry (napr. PATAKYOVÁ, Mária a kol. Obchodný zákonník. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2022, s. 1489). Údaj o RPMN, údaj o výške úroku z omeškania teda nepatria medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade sa v úverovej zmluve zmluvné strany dohodli na výške úveru, výške úrokovej sadzby, a aj na výške mesačnej splátky, a preto došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prípade že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú iné zákonom stanovené náležitosti, zákon č. 129/2010 Z.z. s absenciou niektorých z nich spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda zákon pre takýto prípad nestanovuje následok neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala v písomnej forme prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Táto náležitosť musí byť uvedená v zmluve o úvere, na ktorej pripájajú svoj podpis obe zmluvné strany a ktorá je výsledkom ich súhlasného prejavu vôle, a preto je nepostačujúce, ak túto náležitosť uvedie žalobca do ním vyhotoveného oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, s ktorým dlžník neprejavil súhlas a vôľu byť viazaný tam uvedenými ustanoveniami. Termín konečnej splatnosti úveru nie je uvedený ani v zmluvných dojednaniach. Súd nemohol brať zreteľ na to, že na základe zákona č. 297/2017 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2018 boli z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. vypustené slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru", na čo poukazoval žalovaný. Súd musel prihliadať na znenie zákona účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere, a v tom čase zákon jednoznačne vyžadoval uviesť túto náležitosť do zmluvy. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená splatnosť úveru (počet splátok) 36, ale nie je uvedený dátum prvej splátky, nie je možné termín konečnej splatnosti úveru nijako vyvodiť zo zmluvy. Súd zistil, že v zmluve absentujú údaje o termínoch jednotlivých splátok úveru, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. Je nedostatočné, ak tieto údaje boli uvedené až v oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 17.3.2014, pretože ide o jednostranný prejav vôle žalovaného a žalobca ako zmluvná strana svojím podpisom nevyjadril súhlas s týmito náležitosťami zmluvy. V zmysle rozsudku Súdného dvora EÚ C-377/14 sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Žalovaný nepopieral, že žalobcovi nevyplatil dohodnutú sumu 1.500 Eur, ale vyplatil mu sumu 1.277,05 Eur (po odpočítaní tzv. odpłaty 222,95 Eur za dohodu o poskytnutí služby v bode 8.1. zmluvy o úvere). Súd preto musel konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z..

Uvedenie tejto náležitosti v zmluve v nesprávnej výške má rovnaký následok, ako keby v zmluve ani uvedená nebola. Ďalej mal súd preukázať, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 66,83 %. Uvedené je zrejme z toho, že zmluvný úrok bol v zmluve dojednaný na 70% ročne, a RPMN nemôže byť nižšia než ročná úroková sadzba zmluvného úroku. Ak je RPMN uvedená v nesprávnej nižšej výške, treba mať za to, že je v zmluve uvedená na neprospech spotrebiteľa, keďže ho uvádza do omylu o celkovej cene úveru. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Dohoda o poskytnutí služieb obsiahnutá v bode 8. zmluvy o spotrebiteľskom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že ak žalobca chcel získať úver od žalovaného a uzavrieť zmluvu o úvere, musel podpísať aj túto dohodu nachádzajúcu sa v bode 8. zmluvy o úvere. Je bez právneho významu, že k dohode pripájajú zmluvné strany osobitný podpis. Faktom je, že dohoda je súčasťou zmluvy a že žalovaný nepreukázal, že uvedená dohoda bola dojednaná individuálne, že žalovaný by so žalobcom uzavrel zmluvu o úvere aj bez podpisu tejto dohody obsiahnutej v bode 8. zmluvy o úvere. Uvedená dohoda zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach na neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, keďže odplata za túto službu je vo výške 229,95 Eur, t.j. vo výške cca 3 mesačných splátok úveru. Táto odplata je podľa naoktrojovaných ustanovení zmluvy započítaná voči záväzku žalovaného poskytnúť úver žalobcovi v deň výplaty úveru, bez ohľadu na to, či žalobca bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie a bez ohľadu na to, či plnenie podľa tejto dohody (teda odklad splátok) bude žalobcovi naozaj poskytnuté. V skutočnosti ide o skrytý poplatok za poskytnutie úveru, teda ďalší náklad spojený s úverom. Túto dohodu o poskytnutí služieb za neprijateľnú zmluvnú podmienku z uvedených dôvodov vyhodnotil Krajský súd v Trnave v rozsudku 10Co/159/2019 zo dňa 31.3.2020. Neprijateľné zmluvné podmienky sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

33. Žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na úroky z úveru aj z dôvodu, že dojednaná úroková sadzba je neprimerane vysoká, ako na to správne poukázal žalobca. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska G. pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v marci roku 2014 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 10,21 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve o úvere vo výške 70% ročne viac ako šesťnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase, v podstatnej miere prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zmluvný úrok v takejto neprimeranej výške zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Dojednanie o úroku je tak pre rozpor s dobrými mravmi neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. K rovnakým záverom v obdobných právnych veciach dospel Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012. Zmluvné ustanovenie o výške úroku je neplatné v celom rozsahu, nakoľko súdu neprináleží moderovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru na takú mieru, aby bola v súlade so zákonom. Je zodpovednosťou žalovaného ako dodávateľa, aby dojednal takú úrokovú sadzbu, ktorá je v súlade so zákonom. Protizákonný postup žalovaného pri stanovení úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi, nemôže požívať ochranu, a to ani čiastočne. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok nebol v posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere platne dojednaný, nevznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému úrok z úveru. Súd tiež poukazuje na právne závery súdov SR, ktoré sa s uvedenou otázkou o primeranosti úrokov v spotrebiteľských úveroch od nebankových spoločností opakovane zaoberali. Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25. 09. 2013 konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektami sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 8Co/116/2020 z 29.6.2021. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 15Co/27/2018 zo dňa 31.01.2019, v bode 17 vo vzťahu k výške úrokovej sadzby 32 % ročne zdôraznil tú skutočnosť, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide

o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

34. Je pravdivé tvrdenie žalovaného, že v čase uzavretia zmluvy o úvere, dohoda o zrážkach zo mzdy zákonom nebola zakázaná, ale v zmysle § 551 ods.1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka bola povolená dohoda medzi dlžníkom a veriteľom o zrážkach zo mzdy, ktorá má slúžiť na zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka voči veriteľovi. Hoci má dohoda o zrážkach zo mzdy základ v citovanom ustanovení Občianskeho zákonníka, nič nebráni súdu vyhlásiť ju za neplatnú, ak bola uzavretá medzi spotrebiteľom a dodávateľom a ak súd zistí nekalú povahu tejto podmienky, resp. jej rozpor so zákonom s prihliadnutím aj na okolnosti jej uzatvorenia, neprimeranosť plnení, ktoré si do zabezpečovaného záväzku dodávateľ naoktrojoval. Systém ochrany spotrebiteľov zavedený smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávajúcu silu ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Zabezpečovací prostriedok dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro nekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal). Možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu, predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 Smernice 93/13/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku a o nerešpektovanie tejto smernice. Žalovaného v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dojednaná, teda, že žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť so žalobcom jednať o znení ustanovení tejto dohody, resp. odmietnuť ju podpísať a aj tak mať možnosť uzavrieť so žalovaným úverovú zmluvu. Žalovaný toto dôkazné bremeno neuniesol. V danom prípade mal súd z listín preukázané, že v rovnaký deň ako bola uzatvorená zmluva o úvere bola medzi sporovými stranami uzatvorená aj dohoda o zrážkach zo mzdy na osobitnej listine. Žalobca, ktorý mal záujem o poskytnutie úveru pre to, aby ho získal musel podpísať okrem zmluvy o úvere aj dohodu o zrážkach zo mzdy s vopred pripraveným textom zo strany žalovaného. Všetky tieto listiny, ich ustanovenia, vopred pripravil žalovaný. Žalovaný vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom žalobcovi aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Je potom bez právneho významu, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola v čase jej uzavretia zákonom zakázaná, ako uvádzal žalovaný. Súd teda zohľadnil, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je formulárová žalovaným vopred pripravená dohoda, do ktorej boli vpísané len osobné údaje žalobcu, číslo zmluvy. Žalobca nemohol obsah dohody ovplyvniť. Z predložených listín nijako nevyplýva, žeby pred podpisom dohody bol žalobca zo strany žalovaného poučený o následkoch podpisu dohody o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatoval, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Podpisom dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobca nútený podrobiť sa vykonávaniu zrážok z jeho mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Výšku peňažného plnenia určí jednostranne veriteľ zo zmluvy a po predložení žiadosti o vykonávanie zrážok zamestnávateľovi dlžníka zo zmluvy, je tento v zmysle zákona povinný zrážky vykonávať až do výšky plnenia určeného veriteľom zo zmluvy. Peňažné prostriedky z úveru boli žalobcovi zo strany žalovaného vyplatené vo výške 1277,05 Eur. Z predloženého rozpisu zrážok vyhotoveného zamestnávateľom žalobcu vyplýva,

že titulom úveru boli žalobcovi zo mzdy zrazené sumy v celkovej výške 1.804,55 Eur. Žalovaný tieto skutočnosti nespochybňoval. Žalobcovi vznikla na základe úverovej zmluvy povinnosť vrátiť žalovanému len istinu úveru. Žalovaný napriek tomu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a taktiež úrok vo výške 70% ročne je neprimerane vysoký, prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobcu docielil, že bez súdneho preskúmania bola od žalobcu vymožená značná časť tejto odplaty a úroku, na ktoré žalovaný nemá nárok. Hrozí, žeby prostredníctvom zrážok zo mzdy bola od žalobcu vymožená aj zvyšná časť tohto nedovolaného plnenia, keďže žalovaný v žiadosti o zrážkach zo mzdy zo dňa 18.7.2014 požadoval od zamestnávateľa žalobcu KOAM, s.r.o., Dubnica nad Váhom vykonať pravidelné zrážky zo mzdy žalobcu za účelom uspokojenia žalovaným evidovaného dlhu vo výške 2.896,01 Eur. S poukazom na všetky uvedené dôvody súd uzavrel, že dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a je podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy je absolútna. Z týchto dôvodov už boli opakovane súdmi vyhodnotené dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 304/2016 zo dňa 16.5.2017, sp. zn. 27Co 1/2016 zo dňa 27.9.2017). Dohody o zrážkach zo mzdy boli právnym poriadkom dovolené v čase uzavretia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy aj v rámci spotrebiteľských zmlúv, avšak ak ich uzavrie dodávateľ za účelom uspokojenia zmluvných plnení z majetku spotrebiteľa, ktoré plnenia podľa predpisov na ochranu práv spotrebiteľov dodávateľovi neprináležia, ide nepochybne o obchádzanie zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy teda formálne zodpovedá právnej norme, no v dôsledku nej dochádza k neoprávnenému majetkovému prospechu na strane žalovaného, keď žalovaný prostredníctvom inštitútu zrážok zo mzdy inkasuje od spotrebiteľa nedovolené plnenia bez možnosti súdnej kontroly oprávnenosti týchto plnení. Sám žalovaný ako veriteľ si určuje v akom rozsahu mu patrí plnenie zo zmluvy a zamestnávateľ spotrebiteľa je v zmysle zákona po predložení dohody o zrážkach zo mzdy povinný do určenej výšky vykonať zrážky zo mzdy spotrebiteľa. Preto súd zároveň dospel k záveru, že posudzovaná dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatným právnym úkonom aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že svojim účelom obchádza právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 11 zákona č. 129/2010 Z.z., § 53 Občianskeho zákonníka), ktoré sankcionujú dodávateľa v podobe straty nároku na úroky a poplatky v prípade porušenia zákonom stanovených povinností a ktoré zakazujú zmluvné dojednania o neprimeraných odplatách za úver (§ 39 Občianskeho zákonníka).

35. Z uvedených dôvodov súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. žalobe vyhovel.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, a preto za použitia zásady úspechu vznikol žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Preto súd výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.